

رشد ۵۰ درصدی درآمدهای مالیاتی، **۹۰ درصدی درآمدهای گمرکی** و **فروش روزانه ۱.۴ میلیون بشکه نفت در ۴ ماه اول سال** اتفاقاتی مثبت است

وضعیت سفید تحقق درآمدهای دولت در بهار

صفحه ۸

روزنامه خبری تحلیلی، دانشگاهی صبح ایران صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه ۵۰۰۰ تومان

فصل جدید را بنویسید: روایت سال‌های جنگ

• شماره مسلسل ۴۶۷۵
• چهارشنبه ۲۵ مرداد ۱۴۰۲
• ۲۴ مهر ۱۴۴۵
• ۱۶ آگوست ۲۰۲۳
• شماره ۲۹۳۲

937 | 16 Pages

همین صفحه

جذبیات تازه از جنایت شیراز

جلوی یک فاجعه گرفته شد

»»

««

شکارچیان دره سیلیکون

«فرهیختگان» به بررسی کلاهبرداری مدرنی پرداخته است که در دل مهم ترین مرکز فناوری دنیا در آمریکا به قتل نوآوری روی آورده است

»»

«« سیر مقاله

فرامتن اختلاف نظرها درباره سلبریتی‌ها و تلویزیون که ریشه در تاریخ سیاسی چند دهه اخیر دارد

ساده‌سازی جواب نمی‌دهد

موفقیت داشتند ودومی‌ها ۵۵ درصد. اعدادی که البته مخاطبان عمومی از میان دعوی توییتری مدیران و برنامه‌سازان دوطیف از آنها خبردار شدند.

اینکه این دوسلبریتی به آنتن برمی گردند یا نه، نتیجه جدال این دو ایده‌را مشخص می کند. استعغای یکی از اعضای حلقه تیم جدید نشان می دهد احتمالا تا این لحظه زور ایده متناقض بر ایده نشدنی غلبه کرده است، اما چه می‌شود که چنین اتفاقی می‌افتد؟
چطور دیوار سخت واقعیت سبب می‌شود یک ایده به بن‌بست برسد؟

پاسخ به این سوال آغاز چالش نظری دوم است، تلاش کم‌مایه و بی‌محتوای برای حل دوگانه آلمان گرابی و واقع گرابی گاهی خطر افتادن در باتلاق ساده‌سازی را در پی دارد. این مساله حتی فراتر از موضوع رسانه‌ای اخیر بوده و چالش مهم است که می‌تواند برخی آرمانگرایان دلسوز را در بن‌بست قرار دهد و حتی به رادیکالیسم برساند؛ نمونه‌ای که در وی‌دئوئی کناره گیری یکی از اعضای حلقه دوم دیدیم در این چهارچوب قابل فهم است.

ساده‌سازی در تاریخ انقلاب سیاسی کشور سابقه‌دار است، اینکه ماجرای پیچیده وحساسی مثل پایان جنگ را که ابعاد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی پیچیده‌ای دارد در حد یک حلقه چندنفره محدود کرده و حضرت روح‌الله را به انفعال در برابر آنها متهم کنیم، ساده‌سازی است. اینکه صدام را خال‌الدین ولید زمانه بدانیم و نسخه‌پیچی کنیم که ایران در جنگ خلیج فارس به‌نفع او وارد شود ساده‌سازی است. اینکه تن به گفت‌وگوهای انتقادی با اروپا دهیم، و بعد رئیس‌جمهورمان ممنوع‌الروودشوعدنی ساده‌سازی کرده‌ایم. اینکه کولز کلان جهانی علیه انقلاب رانینیم‌وز گفت‌وگوی تمدن‌ها بگوئیم آن‌وقت در خلیج فارس به‌نفع او وارد شود ساده‌سازی یعنی ساده‌سازی کرده‌ایم. اینکه تحریم‌ها را کاغذپاره بدانیم و به جاقوی زنجان حواله دهیم یعنی ساده‌سازی کرده‌ایم. اینکه فکر کنیم همه مشکل ما حتی آب خوردن با مذاکره با ک‌خدا حل می‌شود و همه اقتصاد را به امضای ترامپ وصل کنیم، ساده‌سازی کرده‌ایم. اینکه فکر کنیم مشکل کشور در اوج تحریم‌ها فقط با تهاوت حل می‌شود و شعار جهاد و جهش با تهاوت دهیم، یعنی ساده‌سازی کرده‌ایم. این ساده‌سازی‌ها در وضعیت فعلی کشور هم مصادیقی دارد؛ مثلا اگر مثل یک مدیر اقتصادی بخواهیم در منطقه‌ای آزاد از منطق سخن بگوئیم و در دورانی که مسئولیت نداریم تحلیل کنیم که سرمایه‌گذاری خارجی برای اشتغال کشورهایاست ووقتی مسئولیت گرفتیم از آن طرف بوم‌بیفتیم‌وز عدد عجیب‌وغریب سرمایه‌گذاری ۱۰۰ میلیارد دلاری امارات رونمایی کنیم، ساده‌سازی کرده‌ایم. اگر در دوران کاندیدانزوری ریاست‌جمهوری بگوئیم مشکل بورس را سه‌روزه حل کنیم اما وقتی معاون رئیس‌جمهور شش‌دیم مجموعه تحت مدیریتمان از کانون‌های تولید نارضایتی‌ها شود، یعنی ساده‌سازی کرده‌ایم. اگر تبادل جیسون رضایان و دریافت پول در قبال او را تقبیح کنیم و برای آزاد شدن ۶ میلیارد دلار حاصل از تبادل سایمک‌نمازی و شرکا، دور افتخار بزینم‌و طرفیل شادانه بکوب‌پخش کنیم یعنی ساده‌سازی کرده‌ایم. این مثال‌ها را می‌توان همچنان ادامه داد‌و به رسانه‌ملی رسید؛ مثلا وقتی سال‌ها می‌گوئیم مشکل رسانه نه ایده است و نه ساختار، بلکه چندنفر محافظه‌کار هستند که حرف انقلابی نمی‌زنند‌و با رفتن آنها و تبدیل همه شبکه‌های تلویزیون به شبکه‌ها فک کل مشکل حل می‌شود، ساده‌سازی کرده‌ایم. در چنین وضعیتی وقتی به عرصه عمل می‌رسیم مجبور به تکرار ایده‌های همان محافظه‌کاران هستیم‌و این ارتجاع سبب‌انفعال بندنه‌خودی‌و‌ها راگیری ایدئولوژیک می‌شود. در وضعیت فعلی هم ساده‌سازی است که فکر کنیم مشکل کشور را در ایران، با‌زگشت رشیدیپور و گلزار حل است. همان‌طور که ساده‌سازی است اگر فکر کنیم مشکل رسانه با رشیدیپور‌ها و گلزار‌ها حل می‌شود، ساده‌سازی است اگر فکر کنیم با‌زگشت رشیدیپور و گلزار یعنی مرگ ارزش‌ها و البته ساده‌سازی است که فکر کنیم با‌زگشت امثال رشیدیپور و گلزار بدون جبران اقدامات احتمالی اشتباه گذشته، معاینش تدبیر است.

فرامتن اختلاف نظرها درباره سلبریتی‌ها و تلویزیون

که ریشه در تاریخ سیاسی چند دهه اخیر دارد

ساده‌سازی

جواب نمی‌دهد

رمزگشایی از منظور رئیس کانون پرورش فکری درباره راه‌اندازی «دیزنی لند اسلامی»

کار یک‌تور دیزنی در شهرک غرب؟

««

منابع خبری درباره ماجرای تبدیل چه می‌گویند

ادامه تبادل به شرط رفتار آمریکا

بین‌المللی از راه‌های صلح‌آمیز است. موضوع دیگری که به نظر می‌رسد در متن مذاکرات بوده و درنهایت سر از رسانه‌ها در آورده، به هزینه کرد ۶ میلیارد دلار ایران بازمی‌گردد. مقامات آمریکایی مدعی هستند که ۶ میلیارد دلار آزادشده صرفا برای خریدهای بشردوستانه (غذا و دارو) استفاده می‌شود، اما وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی می‌گوید که «تصمیم‌گیری در مورد نحوه استفاده از این منابع و دارایی‌های مالی مسدودنشده با تهران است.» این تضاد در روایت‌ها نشان می‌دهد که در جریان مذاکرات طرف آمریکایی خواهان اختصاص این مبلغ به غذا و دارو بوده‌است اما ایران آن را نپذیرفته‌و دامنه آن را به کالاهای غیرترجمی گسترش داده‌است. البته برای خرید این کالاها نیاز به صدور مجوز «دفتر کنترل سرمایه‌های خارجی (OFAC)» می‌باشد.

»» واریز به حساب ایران

مورد سومی که در رسانه‌ها درباره آن ابهام وجود دارد، میزان دسترسی ایران به این مبلغ است. آن‌گونه‌که‌سیدمحمدمنزندی، مشاور رسانه‌ای مذاکره‌کننده ایرانی گفته، ایران «دسترسی کامل و مستقیم» به منابع مالی دارد‌و «هیچ‌شرکت قطری» این دارایی‌ها را مدیریت نمی‌کند. احتمالاً منظور از دسترسی کامل به این پول، بدان معناست که ۶ میلیارد دلار، از بانک‌های قطری، به حساب چند بانک ایرانی مستقر در دوحه واریز خواهد شد و تحت مدیریت بانک‌های ایرانی قرار خواهند گرفت. به‌جز منابع فریز شده در کره جنوبی، آزادسازی بخشی از دارایی‌های ایران در عراق نیز بی‌ارتباط به همین مذاکرات نیست. آمریکا خردکام‌ماه به‌بغداد اجازه داد تا حدود ۲٫۵ میلیارد یورو از بدهی‌هایش به ایران را به کشور ثالث (عمان) منتقل کند. با انتقال این مبلغ به عمان، دسترسی‌های ایران به آن ساده‌تر از قبل خواهد بود. تجربه توافق ایران با آمریکا، نشان می‌دهد که تا پیش از انتقال کامل ۶ میلیارد دلار به بانک‌های ایرانی و صدور مجوز برای خرید کالا، نمی‌توان از پایان کار سخن گفت. رسانه‌ها این بازه زمانی را بین چهار تا شش هفته در نظر گرفته‌اند اما طرفین از بازه زمانی حدود دو ماهه برای اجرای آن می‌گویند. شاید بخشی از دلیل طولانی شدن مذاکرات مربوط به تبادل، ناآرامی‌های سال گذشته باشد. تاپیش از ناآرامی‌ها، ایران و آمریکا بر سر خطوط اصلی توافق هسته‌ای به جمع‌بندی رسیده بودند و به دنبال توافق بر سر برخی مسائل جزئی بودند اما بروز ناآرامی‌ها و پروپاگاندا رسانه‌های ضدایران و فضاسازی اپوزیسیون ایرانی، طرف غربی را به این جمع‌بندی رساند که از مسیر دیگر، آنچه را که می‌خواهند دنبال کنند. از همین رو واشتگتن اعلام کرد که دیگر مذاکرات برایش اولویت نداشته‌و علاقه‌ای به بازگشت به توافق هسته‌ای ندارد. شکست پروژه براندازی، محاسبات طرف غربی را تغییر داد و آنها را دچار کار کم‌مجدد پای میز مذاکره با ایران بیناند.

»» مذاکرات ادامه دارد

به نظر نمی‌رسد مذاکرات طرفین در این نقطه به پایان برسند. با توجه به اظهارات جان کری، سخنگوی شورای امنیت ملی کاخ سفید مبنی بر ادامه «مذاکرات درباره آزادی زندانیان آمریکایی در ایران و بازگرداندن آنها به کشور» و وجود زندانیان دیگر در زندان‌های دو کشور، احتمالاً این مذاکرات ادامه‌دار خواهد بود اما اینکه به توافق منجر خواهد شد یا خیر، به رفتار آمریکایی‌ها در جریان توافق اخیر مرتبط است.

»» گروگانگیری کار چیست؟

اگرچه غربی‌ها و رسانه‌های غربی از کلیدواژه‌هایی همچون گروگانگیری ایران در این پرونده یاد می‌کنند اما واقعیت این است که گروگانگیری وارهزنی، اقدامی است که کره جنوبی با دستور آمریکا آن را به اجرا گذاشت. ایران به صورت قانونی به کره جنوبی نفث صادر کرده‌است اما مقامات ستول به‌جای پرداخت وجوه نفث ایران، تنها به دلیل اینکه پرداخت این بدهی، منجر به کاهش اثرگذاری تحریم‌های یکجانبه آمریکایی‌شود، از پرداخت آن به تهران خودداری کردند. اکنون در این توافق، ایران در ازای آزادی افرادی که جاسوسی آنها محرز گردیده‌است، توانسته به دارایی‌های مشروع خودش که تنها به دلیل تحریم‌های یکجانبه آمریکا در ستول مسدود شده بودند، دسترسی پیدا کند. واضح است که در این پرونده، هم در مسدود کردن دارایی‌های ایران و هم در تبادل زندانیان، این طرف آمریکایی است که دست‌به‌گروگانگیری زده‌است. اما نکته مهم در این میان، توانایی تهران در همواردی با واشتگتن است. به‌طور کلیم اگر واشتگتن ابزار دیگری برای آزادی جاسوسانش در ایران داشت، بدان متوسل می‌شد و پای میز مذاکره با تهران نمی‌آمد. این همواردی در ماجرای سرت محموله صادراتی نفث ایران نیز کاملا ملموس است. آن‌گونه که منابع خبری اعلام کرده‌اند، هیچ شرکتی حاضر به خرید نفث سرتقی از ایران نیست؛ چرا که می‌دانند حداقل تبعات آن، توقیف نفتکش‌های آن شرکت در خلیج فارس است.